

ASTAZOU MENDI-TANTAIA

Ezin dot aaztu sentidu neban nasaitasuna. Izadiaren ederra dan Mendi Galduaren iparraldeko glaziarri zurtz eginda adi nengoan. An nengoan ni, bada, 2.580 metroko goieran, oialetxearen ate-aurrean jesarrita.

Etxera atzera etorri orduko, oraindinokarren, 3 egun genduzan aurrean. Alan bada, bearrari ekin geuntson.

—Edu, zer egingo joaguna datozan 3 egunotan?

—Ez jakiat, ba. Pineta arana ez joaguk-eta oraindinokarren ondo-ondo ezgututen.

—Ederto! Ganera, Astazou detitxon mendia bertan jagona. Bearbada, mendi orretara igoteko aukeraren bat euki geinkena.

Egia esanda, aroak zein inguruak asmoakaz aurrera egiteko lagunduten eben. Zirkuaren inguruan egozan ormen ganeko ikuspegia zoragarria zan, Mendi Galduaren ostatu publikotik ikusita.

—Aitor, zein dok Astazou ori?

—Orreotariko bat be ez. An ikusten dozuna Pinetako Balkoia dona, ba, aren atzean jagona.

—Baina, non egin bear dok gora? Orrenbeste orma artean ez jok emoten igarobiderik dagoanik!

—Ara an, eskumatara, orma areen artean! Ikusten dona onil antzekoa clan mendi bizkar a? Ba, antxe jagona igarobidea.

—Igokerearen gogorra, gero! Goizerik jagi bear izango joaguk, osterantzean, eguzkirik zurienak jo eta gorriak ikusi eragingo jeuskuzak.

—Alantxe dona. Baina abiatu baino leenago, ikusi daigun zelango aroa dagoan iragarrita. Ze goian egonda, aldatzea ekarri bajakana,...

Zabaldu barri egoan Pinetako aterpetxea ederto baten etorri jakun aro iragarpenaren barri eukiteko. Telebistako albistegiaren arabera aro ona euki bear genduan, baina danok dakigu albiste orek zenbateraginoko sinisgarriak izaten diran.

—Garagardao bat eta Trina bat, mesedez! Eskerrik asko! Non dozue iragarrita dakarren aroa?

—An barreneko argibide taula aretan! Zu, 2,55 euro izan da dana!

—Badona garestia, gero! Au bai, narru gogorra!

—Txo, Aitor, goazak! Ikusi daigun zelango aroa dagoan iragarrita.

Martitzenean eta Eguaztenean, zerua oskarbi, baina mendialdean baleiteke edoiren bat edo batzuk agertutea.

Indar txikerreko euri zaparrada ekaxtsuren bat be egin leike. Eguenean, orokorrean, txarrera joko dau.

—Emoten jona, goierako vivac-a erabilita, igoteko aalegina egiteko beste denpora eukiko dogula. Zer uste dona ik, Edu?

—Uste dok ik aroak eutsiko deutsola? Ea aro txarra goizago agertu eta bertan goian arrapetan gaituan, gero.

—Ba, arriskatu egin eta kitu! Baina, oraintxe bertan ebatzi bear joaguna.

—Ea ba, goazak! Aalegindu gaitzean!

Arrastiko 6.30 ziran ezkerroan, gure ardura nagusia ostatua topatea zan. Zorionez, ez genduan arazo andirik euki turismo landetxe bat idoroteko. Urrengo arazoa egun birako jana lortutea zan. Guk eroaten genduan ondo arakatu ostean, naikoa zala eritxi geuntson. Alan bada, jendez beteta egozan Bielsako kaleetan apur baten ibili ta gero, lotara joan gintzazan goizik, urrengo egunean goizeko 6.00etan urteteko asmoa genduan eta.

Zeaztutako orduan motorea biztu eta urten egin genduan, Pirinioetako mendi-goienetan egun bi emoteko asmoagaz urten be. Goiz disdiratsu eta ozkirria genduan, eguerdiatean egongo zan berotasunaren iragarpena. Egunabarraren garbitasunak aran guztia garbitu barri egoala emoten eban. Bei talde batzuk goiztari be ibili ziran eta bidean izan genduzan oztopo. Denpora apur bat galdu eragin euskuen. Beien artean zelan edo alan igaro ostean, aparkalekura eldu gintzazan. An jendea lotu barik ebilen, soinekoak zein oinetakoak jantzi-erantzten, makilak aztertuten, eta abar. Gure lepo-zorroak sano andiak ziran eta laster euki genduzan lagun asko guri adi-adi. Argi egoan gure asmoa mendian luzaroan ibiltea zana.

—Egongo dok urik an goian?

—Bai. Ganera, an jagozana Ibon de Tucarroila izenekoa eta alango beste urtoki batzuk be.

—Zergaitik jagozak orreotariko batzuk guri adi?

—Lepo-zorroakaitik, Edurne. Batzuk zorotzat artuko gaioezana: "Pisu andi orregaz aragino igotea!". Beste batzuk, ostera, an goian baterik bestera ze ederto ibiliko garan pentsauko joena.

Alan bada, laster agiri jakuzan leenengo izerdi txiztilak bekokian beera. Bekokia burukoaren azpian ondo estalduta egon arren be, eguzki izpiak erruki barik jotzen eben gure gorputzan. Gitxitan idoroko dogu ain burretsu dan bidezidorrik. Leungunerik txikerrenaren bila genbilzan, igokera gogorra eta ikusgarria zan-eta. Ori dala eta, bein eta barrian, geldialdiak egin bear izan genduzan.

IZADIA

—Zenbat lotuten dok, Aitor?

—Asko, oraindinokarren. Ez eina pentsau orretan.

—Txut! Lotu bear joat apur baten, zurrutalditxu bat egi-teko. Ganera, eguzkitik babestuteko kremea igurdi bear joaguk.

—Kontuz ibili uragaz. Goragino eldu arte ez joaguna-eta besterik eukiko. Au bai eguzki andia!

Azkenean, iru ordu eta erdiko igokera gogorra egin ta gero, onil aren azkenengo zatian igon genduan gora. Bertan aize gozoak artu ginduzan, egindako aaleginagaitik saria izan balitz lez. Ordu laurden bat geroago, Ibon de Tucarroila deritxon urtokiaren bazterrera eldu eta lepozorro astun areek erantzi genduzan.

—Merezi izan dona onagino igotea, Edurne?

—Jakina, baietz! Lekuaren zoragarria! Ango a dok Mendi Galdua dalakoa?

—Ango a Cilindro izenekoa dona eta barrenengo beste a Marbore detitxona dona. Ara ze ederra dagoan glaziarrak eta zelango ikuskizuna dagoan, edoiak Collado del Cilindro-an aurrera igarokeran!

—Bai, ikusi joazat edoiak. Arratsalderako ekatxa dakarella emoten jok. Non iminiko joaguk oialetxea?

—Apurtxu bat gorago, beste aldeko bizkarrean, glaziarrari begira, atan be.

Oba arantza bagoazak, ostots eta justurika asi baino leen.

—Ondo! Au jatea amaitu eta aurrera egingo joaguna.

—Ederto!

Edurnek arrazoia eukan. Collado del Cilindro-tik agertu ziran edoiak, Mendi Galduaren egoaldeko alderditik jaurtigita izan bilitzaz lez. Goriz alderditik, atan be. Ekatxa uste baino leenago asi eitekeanez, aurrera egitea erabagi genduan, oialetxea iminteko leku egokia idoro arte. Ordu-erdi garrenean, lekua topau genduan. Merezi izan eban. Vivac-a eregita egon zanean, ez genduan beste zereginik alperkerietan egon eta atsedena artutea baino. Bide batez, Mendi Galduaren iparraldeko alderdiaren edertasunaz gozatu genduan, angok glaziar eta guzti, antxe eskegita, edozein saguzaar balitz lez.

Edoiak gero eta baltzagoak ziran. Aizea asi zan ibiltan eta burutazinorik txarrenak (ekatx ikaragarriak) etorri jakuzan burura.

—Uste joat oraindinokarren gorriak ikusi bearok doguzala. Begitu, zelango edoiak. Mendi Galdua bera be ia ez dok ikusten.

—Bai, abiada otsean jatozana beerantza, Goriz alderditik, au da, barrualdetik etorri be. Barrabana!

—Beintzat, ez dok izan iragarrita egon dan aro txarra. Aro txar ori beste alderditik etorriko litzakek, ez dok?

—Bai. Bearbada, gaur ekatxa egon arren be, baleitekena biar goizean goiz argitsua egotea. Alan badona, Astazou Tantaira igon-jatsi eta oialetxea arazo barik batu egingo joaguna. Ikusi egingo joaguna.

—Bai ikusi egingo joaguk.

—Ea ba, Edurne ba! Ekatz asko bizi dona oialetxe barruan egonda, ba!

Bai, baina ez 2.600 mko goieran, inguruan 3.000 mko mendiak dagozala, ganera. Bildurtuten asi nok, gero.

Zorioneko eguna izan genduan a. Ilunabarrean otzbe-roak beerantza egin eban eta leenago ardura andiz ikusi genduzan edoiak ezereztuten asi ziran, arik eta guztiz galdu artean. Alantxe ikusi aal izan genduan glaziarrak eskaini euskun beste ikuskizun bat. Eguzkia zeru-ertzean sartuz joiala, kolore gorritzak, gorri ilunak eta zeazgatxak ziran beste batzuk be agertuten asi ziran. Berbakaz adierazoteko gatxa dan eguzki sartze ederra egiten eben koloreok glaziarraren ganean.

—Tok, tok, tok,...

—Aitor, itzartu adi! Goizeko bostak dozak!

—Pffff... pffff...

—Itzartu adi, ba!

—Pffff... pffff...

—Eta ni neu lotia nazala esaten deustak?. Eu be ez az makala, gero!

—Ouuuuuu... Aurreko egunean lez, goiznabar eder-ederra ikusi genduan. Zirru batzuk agertu ziran sartaldean. 550 m geiago igon bear genduzan, oraindinokarren. Kati-lu gozo bete esne kondentsatu, uretan urtuta eta Neskafe lagunduta, gosaldut genduan. Gero, lepo-zorro arin bat jateko, ur, soka eta zeozer geiagok bete genduan, badaezpada be. —Oratu ondo sokeari, kontuz non zapalduten dozun eta ez eina beerantza aditu.

—Atx au oso arrakalduta jagok. Arriskutsua dok. Emon eistak eskua, mesedez.

—Ea ba, eldu gozana ba! Ta, ikusten dona ez dala orren gatxa izan, ez dona? Zorionak!

—Txut! Gorriak ikusi joazat. Ortik aurrera, beerantza joatea baino ez geunkan. Oialetxea batu eta bidean beera joatea, aurbeeran, baina! —Orain, au ospatuteko otordu ederra egin bear joaguna. Ondo deritxona?

—Ondo jeritxot! ZEAZTASUN TEKNIKOAK Izena: Astazou Tantaia

IÑAKI MARTIARTU
(BAKIO)